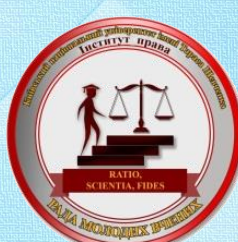

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКАРПАТСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА
ІНСТИТУТ ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ТА РЕЛІГІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ДНДІ МВС УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ІНСТИТУТУ ПРАВА
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ІНСТИТУТУ СОЦІАЛЬНОЇ ТА
ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ НАПН УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ ЮРИСТІВ УКРАЇНИ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ЛА СТРАДА-УКРАЇНА»**

Рада молодих юристів України

ЗБІРНИК ТЕЗ

**ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ПРАВ ЛЮДИНИ
(м. Київ, 10 грудня 2021 року)**

Київ 2022

*Рекомендовано до поширення через мережу Інтернет
Вченою радою ДНДІ МВС України
(протокол № 1 від 25 лютого 2022 року)*

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Вербенський Михайло Георгійович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, директор ДНДІ МВС України;

Криволапчук Володимир Олексійович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, перший заступник директора ДНДІ МВС України;

Опришко Ігор Віталійович – кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник, заступник директора ДНДІ МВС України;

Смерницький Дем'ян Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, заступник директора ДНДІ МВС України;

Федотова Ганна Валеріївна – доктор юридичних наук, професор, начальник науково-організаційного відділу ДНДІ МВС України;

Кулик Олександр Георгійович – доктор юридичних наук, професор, завідувач НДЛ кримінологічних досліджень та проблем запобігання злочинності ДНДІ МВС України;

Рядінська Валерія Олександрівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач НДЛ проблем правового та організаційного забезпечення діяльності Міністерства ДНДІ МВС України;

Остапович Володимир Петрович – доктор психологічних наук, старший дослідник, завідувач НДЛ психологічного забезпечення ДНДІ МВС України;

Процик Любов Сергіївна – кандидат психологічних наук, науковий співробітник, голова Ради молодих вчених ДНДІ МВС України;

Лісниченко Лілія Василівна – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник ДНДІ МВС України;

Скоробагатько Оксана Володимирівна – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник ДНДІ МВС України;

Мацько Віта Андріївна – кандидат юридичних наук, науковий співробітник ДНДІ МВС України;

Юрчишин Оксана Ярославівна – кандидат технічних наук, доцент, директор департаменту інновацій та трансферу технологій НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»;

Гейнц Руслана Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільного права Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Герасименко Олександр Олександрович – президент Інституту політико-правових та релігійних досліджень;

Айдинян Анжела Василівна – кандидат юридичних наук, асистент кафедри кримінально-правової політики та кримінального права, голова Ради молодих вчених Інституту права КНУ ім. Тараса Шевченка;

Муртіщева Аліна Олександрівна – кандидат юридичних наук, асистент кафедри державного будівництва Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, голова Ради молодих вчених;

Губеладзе Ірина Гурамівна – кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник Інституту соціальної та політичної психології НАПН України, голова Ради молодих вчених НАПН України;

Которобай Євген Станіславович – голова Ради молодих юристів України;

Аносова Юлія Вікторівна – кандидат юридичних наук, юристка Громадської організації «Ла Страда-Україна».

Збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції з нагоди відзначення Міжнародного дня прав людини (м. Київ, 10 грудня 2021 р.). Київ : ДНДІ МВС України, 2022. 615 с.

*Матеріали викладено в авторській редакції з незначною коректурою.
Відповідальність за їх якість, достовірність, а також відсутність у них відомостей, що становлять державну таємницю та інформацію для службового користування, несуть автори.*

Васильєв С. В.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри історії та суспільно-економічних дисциплін,
Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА НА ДОШКІЛЬНУ ОСВІТУ

Доступ дитини до дошкільної освіти є важливою умовою подальшого розвитку та формування особистості. Держава повинна забезпечити належні правові умови для отримання дитиною дошкільної освіти. Міжнародне та національне законодавство містить відповідні норми, які регулюють доступ дитини до отримання дошкільної освіти.

Право дитини на освіту закріплюється у ст. ст. 28 і 29 Конвенції про права дитини, затвердженої Генеральною асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року. Відповідно до ст. 28 цієї Конвенції держави-учасниці визнають право дитини на освіту та з метою поступового досягнення здійснення цього права на підставі рівних можливостей вони, зокрема, вводять безплатну й обов'язкову початкову освіту. Держави-учасниці погоджуються щодо того, що освіта дитини має бути спрямована на розвиток особи, талантів, розумових і фізичних здібностей дитини в найповнішому обсязі, виховання поваги до батьків дитини, її культурної самобутності, мови і національних цінностей країни, в якій дитина проживає, країни її походження та до цивілізацій, відмінних від її власної, підготовку дитини до свідомого життя у вільному суспільстві в дусі розуміння, миру, терпимості, рівноправності чоловіків і жінок та дружби між усіма народами, етнічними, національними і релігійними групами, а також особами з корінного населення [1]. Отже, міжнародно-правові документи забезпечують право дитини на дошкільну освіту. При цьому використовується термін не «дошкільна», а «початкова» освіта.

Згідно із ч. 2 ст. 53 Конституції України передбачено, що держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної освіти, розвиток системи дошкільної освіти [2]. Дана норма встановлює загальні засади у правовому регулюванні дошкільної освіти. Водночас, правовідносини у сфері дошкільної освіти більш ґрунтовно врегульовані Законом України «Про дошкільну освіту».

Як встановлено у ст. 9 Закону України «Про дошкільну освіту» громадяни України незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, стану здоров'я, особливих освітніх потреб, складних життєвих умов, місця проживання, мовних або інших ознак мають рівні права на здобуття дошкільної освіти у закладах дошкільної освіти незалежно від підпорядкування, типів і форми власності, а також у сім'ї. Здобуття дошкільної освіти в закладах дошкільної освіти незалежно від підпорядкування, типів і форми власності має забезпечити виконання вимог Базового компонента дошкільної освіти [3]. Наведена норма гарантує доступ до дошкільної освіти всім дітям незалежно від походження, матеріального стану, національних або релігійних ознак.

Дитина може здобувати дошкільну освіту різними способами. Відповідно до ч. 5 ст. 9 Закону України «Про дошкільну освіту» діти, у тому числі діти з особливими освітніми потребами, можуть здобувати дошкільну освіту за бажанням батьків або осіб, які їх замінюють:

у закладах дошкільної освіти незалежно від підпорядкування, типів і форми власності;

у структурних підрозділах юридичних осіб приватного і публічного права, у тому числі закладів освіти;

у сім'ї – за сімейною (домашньою) формою здобуття дошкільної освіти;

за допомогою фізичних осіб, які мають педагогічну освіту та/або професійну кваліфікацію педагогічного працівника, у тому числі які провадять незалежну професійну діяльність;

за допомогою фізичних осіб – підприємців, основним видом діяльності яких є освітня діяльність [3]. Отже, дитина може здобувати дошкільну освіту як у закладах дошкільної освіти різної форми власності, так і в родині за сімейною формою здобуття дошкільної освіти.

Важливо звернути увагу на те, що внаслідок здобуття дошкільної освіти повинні бути виконані вимоги Базового компонента дошкільної освіти. Норми Державного стандарту дошкільної освіти затверджені наказом Міністерства освіти України від 12 січня 2021 року [4]. Педагогічні працівники закладів дошкільної освіти отримують відповідну підготовку і вивчають норми Державного стандарту дошкільної освіти. Водночас, батьки дітей, як правило, не ознайомлені з його нормами. Достатньо часто багато дітей внаслідок постійних хвороб вимушені здобувати дошкільну освіту в родині. Таким чином, для батьків дітей, які внаслідок хвороб не можуть потрапити до закладів дошкільної освіти, повинні бути організовані курси з вивчення Державного стандарту дошкільної освіти.

Список використаних джерел

1. Конвенція про права дитини : резолюція Генеральної асамблею ООН від 20 листопада 1989 року. *Зібрання чинних міжнародних договорів України*. 1990. № 1. Ст. 205.

2. Конституція України : Основний Закон України від 28 червня 1996 року. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр (дата звернення: 05 грудня 2021 року).

3. Про дошкільну освіту: Закон України від 11 липня 2001 року № 2628-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 49. Ст. 259.

4. Про затвердження Базового компоненту дошкільної освіти (Державного стандарту дошкільної освіти) : наказ Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2021 року. *Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України*. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2021/12.01.21> (дата звернення: 05 грудня 2021 року).